

Pianoreus

Mijn ouders hadden iets met muziek. Ze waren geen geschoolde musici, maar moeder had thuis op een trapharmonium wat orgel leren spelen en vader had vroeger pianoles gehad en bleef de rest van zijn leven ook les nemen en quatre-mains spelen met kennissen in de buurt. Bij ons thuis begon alles met de blokfluit die vervolgens snel werd ingeruild voor xylofoon, gitaar of dwarsfluit. Vader kocht een baby Steinway-vleugel waarop we mochten spelen. De privé-pianolessen kreeg ik bij Jan Kerker thuis aan de Rozenhof 38 in Dordrecht, samen met twee zussen en mijn vader. Kerker gaf ook wel eens zijn oude muziekboeken met oefeningen van Carl Czerny cadeau, zijn handtekening herinnert nog aan hem. Na zijn overlijden verkasten wij naar de muziekschool, waar ik les kreeg van Klaartje Gerritsen. Ik bleek niet bijster getalenteerd, maar Klaartje was erg geduldig en overhoorde trouw de wekelijks ingestudeerde klassieke stukken.

Het was de tijd van opkomende klassiek geschoolde rock van *Ekseption*, *Brainbox* en *Focus* met Thijs van Leer en Jan Akkerman en de easy listening jazz met Nederlandse pianisten, zoals Pim Jacobs. We kochten de pianoboeken van Laurens van Rooyen *Flowers for a lady*, *Rêverie* en *Songs for piano* en we probeerden ook die luchtige jazzy pianoklank te bereiken.

Ver boven alles stak Louis van Dijk uit. Urenlang kon je zijn platen draaien, waar hij net zo gemakkelijk Bach speelde met eigen variaties, als de stukken van Fauré (*Pavane*) of de *Turkse Mars* van Mozart (*Marcia alla turca*). Hij begon vaak met de klassieke opmaat waarbij je je eigen pogingen nog kon herkennen, maar hij schakelde dan vlot door naar zijn eigen improvisaties, met loopjes en akkoorden, van majeur naar mineur en weer terug, met syncopen en off-beat. Louis werd vaak begeleid door een bassist en een slagwerker; in verschillende samenstellingen vormde hij hiermee muzikale trio's. Voor de buitenlandse markt noemde hij zich 'Louis van Dyke'.

Deze kosterzoon speelde ook graag op het orgel, waar hij naast psalmen en gezangen ook net zo lief Beatles nummers op de plaat zette. Zijn Lennon & McCartney versies op het Flentrop-orgel in Loenen aan de Vecht werden wereldberoemd. Maar het best kwam Van Dijk tot zijn recht in de bluesy nummers van Cole Porter en George Gershwin. Heerlijk spelend, versnellend en vertragend. Veel filmmuziek van Rogier van Otterloo kwam op zijn repertoire, net als musicalmelodieën. Eindeloos variërend op de *Windmills of your mind*. En

2020 Week 18 27 apr.-3 mei

om hem heen groeide de schare van collega's. Hij vormde een groep 'gevleugelde vrienden', met o.a. Tonny Eyk, Pim Jacobs, Daniël Wayenberg, Laurens van Rooyen en Pieter van Vollenhoven. Voor ons was het een sport om bij de jazzy nummers te raden welke pianist je kon herkennen. De meest virtuoze was altijd meteen te identificeren als Louis van Dijk.

Deze maand overleed Louis van Dijk op 78-jarige leeftijd. Ik heb hem helaas maar één keer kunnen ontmoeten, bij een van zijn kerstconcerten. In de pauze stond ik naast deze grote pianogrootheid in het herentoilet. Hij was in smoking voor het optreden, we stonden beiden voor het urinoir. Handen schudden was er op dat moment niet bij. We stonden daar zwijgend naast elkaar, de pianoreus en ik. We neurieden zachtjes samen een kerstmelodie.